

In memoriam

Luciano Sušan
(1948. - 2024.)

Luciano Sušan, rođen je u Rijeci 10. studenog 1948. godine, atletičar i sportski djelatnik. U Rijeci je završio osnovnu i srednju Građevinsko tehničku školu, a 1976. godine diplomirao je na Pedagoškoj akademiji te stekao zvanje nastavnika fizičke kulture. Odrastao je u gradskoj četvrti Kantrida, a potekao je iz radničke obitelji.

Kuća u kojoj je Luciano živio bila je samo 200 metara udaljena od Stadiona Kantrida pa je s 12 godina 1960. godine počeo igrati nogomet u pionirskoj selekciji NK Rijeke. Kad su mlađe selekcije kluba preseljene na drugu i dalju lokaciju odustao je od nogometa. Na nagovor susjeda Miljenka Raka postao je 1963. godine član Atletskog kluba Kvarner. Počeo je trenirati skok u dalj. Ubrzo se prebacio na trkačke discipline. Sa 1,85 m visine i 73 kg težine razvio se u vrhunskog sprintera na 400 m, a kasnije u trkača srednjih pruga. Prve veće uspjehe postigao je pod vodstvom trenera Radovana Kirina. Nije mogao živjeti od atletike pa se 1969. godine zaposlio i prestao je redovno trenirati. Izgubio je volju za atletiku i propustio je 1970. cijelu sezonu. Dolaskom novog trenera, Željka Leskovca iz Osijeka, i poboljšanjem financijske situacije, u riječkoj atletici promijenili su se uvjeti te se vratio treninzima u klubu. Pod vodstvom Leskovca ostvario je svoje najveće uspjehe u natjecateljskoj karijeri.

Zato što se relativno kasno počeo baviti atletikom, kratko se natjecao u mlađem uzrastu. Na Juniorskom prvenstvu SR Hrvatske 1967. u Varaždinu bio je 1. sa štafetom na 4x100 m, 2. na 100 m i 400 m prepone te 3. na 400 m. Iste je godine na Juniorskom prvenstvu Jugoslavije u Celju postigao nekoliko zapaženih rezultata. Postao je višestruki seniorski prvak SR Hrvatske.

Osvojio je kao senior 6 naslova državnog prvaka i 13 naslova republičkog prvaka. Bio je iznimno uspješan u ostvarivanju rekorda. Postigao je sveukupno 20 rekorda Jugoslavije (19 na otvorenom, od čega 3 na 400 m, 5 na 800 m, 1 na 880 yardi, 2 na 1000 m i 8 na 4x400 m) te 1 u dvorani na 400 m). Njegov državni rekord na 880 yardi (1:46,7 min.), postignut 1975. u Celju, bio je ujedno i europski rekord. Osobni i državni rekord na 800 m (1:44,07 min.), u Rimu 4. rujna 1974. godine kada je ostvario svoj najveći uspjeh osvojivši prvo mjesto na Europskom prvenstvu. Svoju natjecateljsku karijeru završio je u 30. godini 1978. kao član AK Kvarnera.

Za A reprezentaciju Jugoslavije nastupio je 55 puta na 21 natjecanju (1969. – 1976.). Sudjelovao je na Olimpijskim igrama 1972. u Münchenu i 1976. u Montrealu, bio je prvi osvajač zlata za SFRJ na EP u atletici u muškoj konkurenciji. Ujedno je i jedini atletičar koji je u istoj godini osvojio dva naslova prvaka Europe u dvorani i na otvorenom.

U većem dijelu profesionalne karijere bio je povezan sa sportom. Prvo je radio u analitičkoj službi Tvornice Torpedo (1969. - 1970.). Nakon završetka studija je od 1976. do 1990. godine bio glavni tajnik SIZ-a fizičke kulture i SOFK-e Rijeke. Potom je, od 1990. do 1992. godine, bio saborski zastupnik SDP-a (to po tadašnjem zakonu nije bila plaćena funkcija). Nakon

In memoriam

osamostaljenja Hrvatske radio je u privatnom veleprodajnom poduzeću. U mandatnom razdoblju od 1997. do 2006. godine bio je zaposlen u Gradu Rijeci. Od 1997. do 2001. godine obavljao je dužnost zamjenika gradonačelnika i pročelnika Odjela gradske uprave za sport i tehničku kulturu. Od 2001. do 2005. bio je zamjenik gradonačelnika i član Poglavarstva zadužen za sport i tehničku kulturu. Kratko je 2003. godine bio saborski zastupnik PGS-a. U mirovinu je otišao 2006. godine, a od 2007. godine bio je član Nadzornog odbora poduzeća Rijeka sport d.o.o.

Obnašao je brojne dužnosti u sportu. Bio je predsjednik Komisije za vrhunski sport Jugoslavije, član Savjeta Europske atletske asocijacije (EAA) od 1986. do 1990. godine i član Tehničke komisije Mediteranskog odbora MI-a. U hrvatskom je sportu bio na visokim dužnostima. Gotovo četiri mandata bio je predsjednik Hrvatskog atletskog saveza (2000. -2014.) Pod njegovim vodstvom ostvareni su najveći rezultatski uspjesi u povijesti hrvatske atletike. Paralelno je u istom razdoblju bio član Vijeća i jedan od dopredsjednika Hrvatskog olimpijskog odbora.

Jedan je od inicijatora i pokretača utrke „Homo si teć“, danas već tradicionalne i najmasovnije utrke u Hrvatskoj, koja se trči ulicama grada Rijeke.

Dobitnik je Državne nagrade za sport "Franjo Bučar" za životno djelo godine 2016. godine u izboru MZO-a, zatim Nagrade za životno djelo Zajednice sportova PGŽ-a, 2013. godine te Godišnje nagrade Grada Rijeke 1973. godine za iznimna postignuća u sportu.

Premинуo je u Rijeci 14. travnja 2024. godine.

Autorica članka: Katja Luketić
(Pisano prema podacima iz Sportsko biografskog leksikona).